

දානියෙල්ගේ පොත - අංක පනස් හතර

අවසාන දින හෙළිදරව් කිරීම: අවබෝධය සෙවූ දානියෙල්ගේ ගවේෂණය

Jeff Pippenger

2024-01-18

අපි මැන ලිපියක් අවසන් කළේ Prophets and Kings කෘතියෙන් ගත් කොටසකිනි; එහිදී Sister White දානියෙල් “යෙරෙමියා මඟින් පූර්වයෙන් ප්‍රකාශ කරන ලද අවුරුදු හැත්තෑක බැඳී වහල්කම, දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලැබීමට පෙර ගතවිය යුතු බව දර්ශනයේදී ස්වර්ගීය දූතයා ප්‍රකාශ කළ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයට දක්වන සම්බන්ධතාවය තේරුම්ගැනීමට” සොයමින් සිටි බව හඳුනා දක්වා ඇත.

“තවත් දර්ශනයක් මඟින් අනාගතයේ සිදුවීම් පිළිබඳව වැඩි ආලෝකයක් දෙන ලදී; සහ මේ දර්ශනයේ අවසානයේදී දානියෙල් ‘එක් ශුද්ධ නැතැත්තෙක් කපා කරනවා’ අසා, ‘කපා කළ එම ශුද්ධ නැතැත්තාට තවත් ශුද්ධ නැතැත්තෙක්, “මේ දර්ශනය කොපමණ කාලයක් පවතින්නේ ද?” යයි ඇසූ බව අසා තිබුණේය. දානියෙල් 8:13. දෙන ලද පිළිතුර වූයේ, ‘දවස් දෙදහස් තුන්සියයක් දක්වාය; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කරනු ලැබේය’ (14 වැනි වගන්තිය), යනුවෙනි; එය ඔහුව දැඩි ව්‍යාකූලත්වයෙන් පිරවීය. ඔහු දැඩි උනන්දුවෙන් එම දර්ශනයේ අර්ථය සෙවීය. යෙරෙමියා මඟින් පුරෝකථනය කරන ලද අවුරුදු හැත්තෑවක වහල්කමත්, දෙවියන් වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානය පවිත්‍ර කිරීමට පෙර ගත වන බව දර්ශනය තුළ ස්වර්ගීය දූතයා ප්‍රකාශ කළ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයත් අතර තිබූ සම්බන්ධය ඔහුට අවබෝධ කරගත නොහැකි විය. ගාබ්‍රියෙල් දූතයා ඔහුට අර්ධ වශයෙන් අර්ථකථනයක් දුන්නේය; එහෙත් අනාගතවක්තෘවරයා ‘මේ දර්ශනය ... බොහෝ දවස් සඳහාය’ යන වචන අසා සිටියදී, ඔහු මොහොතකට සිහි නැතිව වැටුණේය. ‘මම දානියෙල් සිහි නැතිව වැටුණෙමි,’ යයි ඔහු තම අත්දැකීම පිළිබඳව සටහන් කරයි, ‘දින කිහිපයක් අසනීපව සිටියෙමි; පසුව නැගිට රජුගේ වැඩ කළෙමි; නමුත් දර්ශනය ගැන මම අතිශයින් විස්මයට පත්ව සිටියෙමි, එය කිසිවෙකුටත් අවබෝධ නොවීය.’ 26, 27 වගන්ති.” Prophets and Kings, 553, 554.

මිලේරයිට්වරුන් ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ මූලික පණිවිඩය සම්පූර්ණයෙන් අවබෝධ කරගැනීමට කිසිදා පැමිණියේ නැත. යුදා ගෝත්‍රයේ සිංහයා “සන් වාර” පිළිබඳ වැඩි තොරතුරු සපයන පිණිස යෝග්‍ය කාලය පැමිණි විට, ඔවුන් ලාභදිකියානු අත්දැකීම තුළට මාරු වූහ; එයින් අවුරුදු හතකට පසු “සන් වාර” පිළිබඳ ආලෝකය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කළහ. දානියෙල් උනන්දුවෙන් අවබෝධ කරගැනීමට උත්සාහ කළ සන් අවුරුදු හැටදහස හා දෙදහස් තුන්සිය අවුරුදු අතර සම්පූර්ණ සම්බන්ධතාවය ඔවුන් කිසිදා නොදුටුවෝය. දානියෙල් අවසාන දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව නිරූපණය කරයි.

භූ මි ය තම සබන් වි රාමයන් භූ ක් නි වි දී ම යනු , සැම හන් වන අවු රු ද් දකදී වි රාමය ලැබී ම පි ළි බඳ ආලෝකය ඇතු ලත් වූ , පු රාණ ඉග්‍ර ායෙලට දෙන ලද ගි වි සු කොටසකි . එම ගි වි සු ම තු ළ හන් අවු රු දු වක්‍ර ය හන් වරක් නැවත නැවත සි පි ළි වෙළඳ ඇතු ලත් වි ය. එහි , ජු බි ලී යනු වෙන් හැඳි න් වූ උන් සවය පැවැත්

හත් අවුරුදු වකු හනක (අවුරුදු හනළි ස් නවයක) අවසාන නි මාවට පැමිණි සහ දාසයන් නි දහස් කිඊ මහානුවන ප්‍රති ස්ථාපනය කිඊ මද ඇතුළත් විය. එමගි විසූ මිමය මුලධර්ම වලට අකී කරු වූ හ; එසේ ම, අනාගතවක්තෘයෙරෙමි ප්‍රකාශ කරන ලද සිරිකැපුරු අවුරුදු හැත්තෑව, එයට පෙර පැවති අවුරුදු හාරසී අනූ වක කැරැල්ල නි යෝජනය කළ බව 2 වංශාවලිය සඳහන් කරයි. අවුරුදු හාරසී අනූ වක කාලයක් තුළ, පුරාණ ඉග්‍රායෙලය ලෙවී කථාව 25හි දක්වා ඇති පරිදි ගිතුළ වූ උපදෙස් වලට කී කරු වී තිබුණේ නම්, භූමිය විරාම ගත් එවැනි අහැත්තෑවක් මුළු එකතු වලෙස නිබිය යුතු විය. බයිබලීය වසරක් දිනතුනු දිනතුනු සිය හැට හතකින් ("හත් වරක්") ගුණ කළ විට, එය දින දෙදහස් පන් විස්සක් වේ.

අවසන් හැත්තෑ අවුරුද්ද දේශය විවේක ගැන්වීම සමඟ අත්‍යන්තයෙන් සම්බන්ධය; එයම "සත් වර" සමඟද අත්‍යන්තයෙන් සම්බන්ධය. දානියෙල් "දේව මන්දිරය පවිත්‍ර කිරීමට" පෙර නිබෙන "දෙදහස් තුන්සිය අවුරුදු" සමඟ "හැත්තෑ අවුරුදු වහල්කම" අතර ඇති "සම්බන්ධය අවබෝධ කරගැනීමට" සොයමින් සිටියේය. එබැවින් ඔහු "chazon" දර්ශනය හා "mareh" දර්ශනය අතර ඇති සම්බන්ධය අවබෝධ කරගැනීමට සොයමින් සිටියේය. ලෙවී කථාව විසි පහ හා විසි හයේ සඳහන් දේශයේ විවේකය යෙරෙමියා කථා කළ හැත්තෑ අවුරුදු වහල්කම සමඟ පිළිගැනීමෙන් තොරව, ඒ සම්බන්ධය අවබෝධ කරගැනීම අසම්භවය. "සත් වර" යනු අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විස්සක අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදයක් නියෝජනය කරයි යැයි ඔබ විශ්වාස නොකරන්නේ නම්, අවසාන දිනවල දානියෙල් විසින් නිරූපිතව සිටින අය අතරින් ඔබ ඔබම ඉවත් කරගන්නෙහිය. මිලරයිට්වරු "සත් වර" කාල අනාවැකියක් බව විශ්වාස කළහ; නමුත් අද්වෙන්තිසමය තවදුරටත් එසේ නොකරයි.

දානියෙල්, සියලු අනාගතවක්තෘවරුන් සමඟම මෙන්, ලෝකයේ අවසානයේ සිටින දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව නිරූපණය කරයි; තවද, අවුරුදු හැත්තෑව (එනම් "සත් කාලයන්") සහ අවුරුදු දහස් දෙසිය නිහ අතර සම්බන්ධතාවය තේරුම්ගැනීමට ඔහු තුළ තිබූ ආශාව පිළිබඳ සහෝදරී වයිට්ගේ අදහස්, අන්තිම දවස්වල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සතු විය යුතු ආශාව නිරූපණය කරයි. පෙර ලිපිවල සඳහන් කළ පරිදි, 1843 සහ 1850 ප්‍රස්තාරවල නිරූපිත සත්‍යයන් අතර, සහෝදරී වයිට්ගේ ලේඛනවල සෘජුවම (නැවත නැවතත්) සහාය නොලබන කිසිවක් නොමැත.

අන්තිම දිනවල මධ්‍යරාජ්‍ය හඬ තුළ මිලර්ගේ මැණික් දසගුණයක් වැඩි දීප්තියෙන් බැබළෙනු ඇත; එසේ වීමෙන්, එම මැණික් අඬුවෙන්ටිස්මයේ කන්‍යාවන් සඳහා අවසාන පරීක්ෂාව නියෝජනය කරයි. එම මැණික් වනාහි හඬක්කුක්ගේ පුවරුවල නිරූපිත පදනම් සත්‍යයන්ය; තවද, මිලර්ගේ කාමරයේ මධ්‍යයේ මේසයක් මත තැබූ පෙට්ටිය තුළ තිබූ මැණික්ය. පදනම් පරීක්ෂාව අවසාන පරීක්ෂාවය; එසේම, අනාවැකි ආත්මයේ අධිකාරියද එසේය. මිලර්ගේ සිහිනයෙහි මැණික් ලෙස පූර්වදෘශ්‍ය කරනු ලැබූ එම පදනම් සත්‍යයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු එකවරම අනාවැකි ආත්මයද ප්‍රතික්ෂේප කිරීමය.

"සාතන් ගේ අතිශය අවසාන වංචාව වන්නේ දෙවියන් වහන්සේ ගේ ආත්මයේ සාක්ෂි ය බලරහි න කර දැමීමය. 'දර්ශනයක් නැති නැත ජනතාව විනාශ වෙති' (හි තෝපදේශ 29:18). සාතන් විවිධ මාර්ගවලින් දෙවි විධිපාකරණ මඟින් ද අති

කපටි ලෙස ක්‍රියා කරමින් , දෙවියන් වහන්සේගේ ශේෂ ජනතාවගේ සත්‍ය සාක්ෂි පිළිබඳව ශ්‍රී වාසය අස්ථිර කිරීමට උත්සාහ කරනු ඇත. ඔහු මාර්ග ගනු යාන්ත්‍රණයක් කිරීමට ව්‍යාපෘති දර්ශන ගෙන එනු ඇත; තවද බොරු දේ සත්‍යය සමඟ මිශ්‍ර කරනු ඇත. එසේ කරනුයේ දර්ශන යන නාමය දරන සියල්ල ම උමතු වේ එක් ප්‍රභේදයක් ලෙස ජනතාව සලකන තරම් ඔවුන් තුළ පිළිකුලක් ඇති කිරීමටය. එහෙත් අන් මගින් , බොරු සහ සත්‍යය එකිනෙකට සසඳා බැලීමෙන් , ඒවා අතර වෙනස හඳුනාගැනීමට සමත් වනු ඇත.” Selected Messages, volume 2, 78.

අප දැන් 1798 සිට 1844 දක්වා මිලර්වාදීන්ගේ ඉතිහාසයේ සිදු වූ දැනුමේ වැඩිවීම පිළිබඳව සලකා බලමින් සිටිමු; එහෙත්, මිලර්වාදීන් තමන්ගේ අනාගතවාණිමය යෙදුම්වල නිවැරදිව සිටියද, ඔවුන් උද්භවයට පත් කළ ඉතිහාසමය කාලසීමාව විසින් ඔවුන් සීමා කරනු ලැබූ බව අපි හඳුනා ගනිමු. අපි දැන් අවසාන දිනවල, සහ ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ අවසාන පරම්පරාවේ (හතරවැනි) සිටිමු. මෙම කාලපරිච්ඡේදය තුළ, ඇඩ්වෙන්ටිස්මය එහි මූලික සත්‍යයන් කවරේදැයි තවදුරටත් නොදන්නා තරමටම සම්ප්‍රදායන් හා චාරිත්‍රයන්ගෙන් (ව්‍යාප්ත මැණික්) දැඩි ලෙස මතවාදගත කරනු ලබනු ඇත. එම සත්‍යයන් කවරේදැයි නොදන සිටීම ඇඩ්වෙන්ටිස්මයට එම සත්‍යයන්ගේ වැදගත්කම අවබෝධ කරගැනීම වැළැක්වීමක් වන අතර, ඒ සත්‍යයන් ආරක්ෂා කිරීමටත් සංරක්ෂණය කිරීමටත් නැවත නැවත දෙන ලද ආඥාවන් අර්ථහීන කරයි.

උලායි ගංගාවේ දර්ශනය පිළිබඳ ගවේෂණයේ අර්ථකථනය තුළ තවත් ඉදිරියට යාමට පෙර, මූලික සත්‍යයන් හා අනාවැකි ආත්මයේ අධිකාරී සමඟ සම්බන්ධ වූ අදාළ කරුණු කිහිපයක් අපි විමසා බලමු. නූතන දේවශාස්ත්‍රවේදීන් පවසන්නේ, පහත සඳහන් ඡේදය අනුව බයිබලයේ අති දිගුතම කාල අනාවැකිය අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියය බව හඳුනාගත හැකි බවයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පළමු පැමිණීමේදී “රාජ්‍යයේ ශුභාරංචිය” ප්‍රකාශ කළ ගෝලයන්ගේ අත්දැකීමට, උත්වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීමේ පණිවිඩය ප්‍රකාශ කළ අයගේ අත්දැකීම සමාන වූ ප්‍රතිරූපයක් විය. ගෝලයන් “කාලය සම්පූර්ණ වී ඇත, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යය සම්පව ඇත” යයි දේශනා කරමින් පිටත්ව ගිය ලෙසම, මිලර් සහ ඔහුගේ සහායකයෝද බයිබලයේ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති දිගුමද අවසානද වන අනාගතවාදී කාලපරිච්ඡේදය අවසන් වීමට ආසන්නව ඇති බවත්, විනිශ්චය සම්පව ඇති බවත්, සදාකාලික රාජ්‍යය ආරම්භ වීමට තිබෙන බවත් ප්‍රකාශ කළහ. කාලය සම්බන්ධයෙන් ගෝලයන්ගේ දේශනා දානයේලි 9 හි සහිත හැත්තෑව මන පදනම් වී තිබුණි. මිලර් සහ ඔහුගේ සහායකයන් විසින් දෙන ලද පණිවිඩය, දානයේලි 8:14 හි සඳහන් දින 2300 අවසන් වීම ප්‍රකාශ කළේය; එයින් සහිත හැත්තෑව කොටසක් වේ. මේ දෙපාර්ශ්වයේම දේශනා, ඒකම මහත් අනාගතවාදී කාලපරිච්ඡේදයේ වෙනස් කොටසක් ඉටු වීම මත පදනම් වූවක් විය.

“පළමු ගෝලයන් මෙන්ම, විලියම් මිලර් සහ ඔහුගේ සහකාරයෝද, තමන් උසුලමින් ගිය පණිවිඩයේ සම්පූර්ණ අර්ථභාරය ස්වයංවම පූර්ණයෙන් නොවටහාගත්හ. සභාව තුළ දිගුකාලයක් තිස්සේ ස්ථාපිතව තිබූ දෝෂයන් නිසා, අනාවැකියේ වැදගත් කරුණක නිවැරදි අර්ථකථනයක් වෙත ළඟා වීමට ඔවුන්ට නොහැකි විය. එබැවින්, දෙවියන් වහන්සේ ලෝකයට දෙනු පිණිස ඔවුන්ට භාර කළ පණිවිඩය ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ නමුත්, එහි අර්ථය පිළිබඳ වැරදි අවබෝධයක් හේතුවෙන් ඔවුහු බලාපොරොත්තුහැරගියට පත් වූහ.” The Great Controversy, 351.

එම ඡේදය මෙසේ පවසයි: "බයිබලයේ දර්ශනයට ගෙන එනු ලැබූ දීර්ඝතම හා අවසාන අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදය අවසන් වීමට ආසන්න බව මිලර් සහ ඔහුගේ සහචරයන් ප්‍රකාශ කළෝය," යනුවෙනි; සහ ආගම්ශාස්ත්‍රවේදීන් දීර්ඝතම හා අවසාන අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදය වන්නේ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියය බව පවසති. තවද, එම ඡේදයේ සහෝදරය වයිට් හඳුන්වා දෙන්නේ මෙයම බව ඔවුහු තවදුරටත් පවසති; මක්නිසාද, ඔවුන්ගේ දාවයෙන්, ඇය සෘජුවම අමතන්නේ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයක කාලපරිච්ඡේදය ය. අවුරුදු හැත්තෑව සහ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයක කාලපරිච්ඡේදය අතර කිසියම් සම්බන්ධතාවයක් ඇති බව ඔවුන්ට නොපෙනේ. දැනියෙල් තේරුම්ගැනීමට සොයමින් සිටි ආලෝකයද ඔවුන්ට නොපෙනේ.

එලන් වයිට් මිලර්ට්ටර්ස් විසින් අතර, 1843 පුරෝගාමී සටහන මතද F. D. Nichols විසින් ප්‍රකාශයට පත් කළ 1850 පුරෝගාමී සටහන මතද තැබූ පණිවිඩ ඇය දැන සිටියාය. Nichols විසින් සකස් කළ 1850 සටහන, ජේම්ස් සහ එලන් වයිට් Nichols සමඟ වාසය කරමින් සිටි ඒම කාලයේම, Nicholගේ නිවසෙහි සුදානම් කරන ලද්දකි. එම සටහන් දෙකම මත නිරූපිත වන බයිබලයේ දීර්ඝතම අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදය අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියය නොව, ලෙවි කටාව විසි හයේ සඳහන් "සත් වර" ය.

පෙර ඡේදය දේවානුභාවයෙන් ප්‍රකාශිතව දෙදහස් තුන්සිය වසර දීර්ඝතම හා අවසාන අනාවැකි කාලපරිච්ඡේදය ලෙස හඳුන්වා දෙන බව ප්‍රකාශ කිරීමෙන්, සොයුරිය වයිට්ගේ ලේඛන එකිනෙකට විරුද්ධ වන බවට පත් කරයි. ඇය මෙම ඡේදය පිළිබඳ ධර්මවේදීන් ප්‍රකාශ කරන දේ විශ්වාස කළා නම්, එසේ වූ විට "සත් වාර" පිළිබඳ ස්ථිර කරමින් තබන ප්‍රස්තාරයන් ඇය අනුමත කරන විට එයින් අදහස් වන්නේ කුමක්ද?

"1843 සටහන ස්වාමීන්වහන්සේගේ හස්තයෙන් මඟපෙන්වනු ලැබූ බවත්, එය වෙනස් නොකළ යුතු බවත් මම දුටුවෙමි; එහි අංකයන් උන්වහන්සේ කැමති වූ පරිදිම තිබූ බවත්; එහි ඇති සමහර අංකයන්හි වූ වැරද්දක් උන්වහන්සේගේ හස්තය ඒ මත තිබී සඟවා තැබූ බවත්, එසේ උන්වහන්සේගේ හස්තය ඉවත් කරන තුරු කිසිවෙකුටද එය දැකිය නොහැකි වූ බවත් මම දුටුවෙමි." Early Writings, 74.

තම සම්ප්‍රදායන් හා කටා පවත්වාගැනීමට කැමති අය, 1843 ප්‍රස්තාරයේ "සත් වර" යන දෝෂය මත ස්වාමීන්වහන්සේ තමන්ගේ හස්තය තබාගෙන සිටි බවත්, පසුව දිනෙක තම හස්තය ඉවත් කළ බවත් තර්ක කළ හැක. එම පූර්වධාරණයේ ගැටලුව නම්, ස්වාමීන්වහන්සේ සංඛ්‍යාංකවලින් තම හස්තය ඉවත් කළ අවස්ථාව සහෝදර වයිට් විසින් හඳුනා දී ඇති අතර, ඔහුගේ හස්තය 1844 ඔක්තෝබර් 22ට පෙර, පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීමෙන් තුරුළු පසු ඉවත් කරනු ලැබූ බවයි. එම සිදුවීම පිළිබඳ ඇයගේ සාක්ෂියේදී, නිවැරදි කරනු ලැබූ වැරද්ද කුමක්දැයි ඇය හඳුනා දෙන අතර, එම වැරද්ද "සත් වර" නොවූ බව පැහැදිලිය.

"තම ස්වාමීන් වහන්සේ නොපැමිණියේ මන්දැයි අවබෝධ කරගත නොහැකි විශ්වාසවන්ත, බලාපොරොත්තු බිඳුණු අය අත් ධකාරයේ අත් හැර දමනු නොලැබූ හ. නැවතත් අනාවැකි කාලපරිච්ඡේදයෙහි ම සඳහා ඔවුන්ගේ බයිබල් වෙත ඔවුන් නායකත්වය දෙන ලදී. ස්වාමීන් වහන්සේගේ හස්තය සංඛ්‍යාංකවලින් ඉවත් කරන ලදී, දෝෂයද පැහැදිලි කරන ලදී. අනාවැකි කාලපරිච්ඡේද 1844 දක්වා පැමිණෙන බව ඔවුහු දුටුවෝය; සහ අනාවැකි කාලපරිච්ඡේද 1843 දී අවසන් වූ බව පෙන්වීමට ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ එම සාක්ෂි

ඒවා 1844 දී අවසන් වන බව සනාථ කරන බවද ඔවු හු දු වු වෝය." Early Writings, 237.

ස්වාමීන්වහන්සේගේ හස්තය "රූපයන්ගෙන් ඉවත් කරනු ලැබූ විට, සහ වැරද්ද පැහැදිලි කරනු ලැබූ විට," එවිට ඔවුහු "1843 දී අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද අවසන් වූ බව පෙන්වීමට තමන් ඉදිරිපත් කළ එම සමාන සාක්ෂිය, ඒවා 1844 දී අවසන් වන බව ඔප්පු කළේය" යයි හඳුනාගත්හ. මුලින් 1843 දී අවසන් වන බව සිතනු ලැබූ අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද, මිලරයිට් දේශකයන් තුන්සිය දෙනාගෙන් සෑම කෙනෙකුම භාවිත කළ 1843 ප්‍රස්ථාරයේ නිරූපණය කර ඇත. 1843 දී අවසන් වූ බවට එම ප්‍රස්ථාරයේ නිරූපණය කර ඇති අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේද නම්, දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ දහහතරවන පදයේ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියය, ලෙවි කථාව 26 හි අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විස්ස, සහ දානියෙල් 12 හි අවුරුදු දහතුන්සිය තිස්පහය ය. පළමු කලකිරීමෙන් පසු ස්වාමීන්වහන්සේ තමන්ගේ හස්තය එම වැරද්දෙන් ඉවත් කළ අතර, එවිට මිලරයිට්වරු 1843 දී අනාවැකිමය කාල පරිච්ඡේදවල අවසානය හඳුනා දුන් එම සමාන සාක්ෂිය, සැබවින්ම එම කාල පරිච්ඡේද 1844 දී අවසන් වූ බව ඔප්පු කළේය යන්න හඳුනාගත්හ.

1850 ප්‍රස්ථාරය 1850 වර්ෂයේදී සකස් කරන ලද අතර, 1851 ජනවාරි මාසයේදී අලෙවිය සඳහා නිකුත් කරන ලදී. 1843 ප්‍රස්ථාරය ගැන ඇය වාර්තා කළ පරිදිම, මෙම ප්‍රස්ථාරය ද හඬක්කුක්ගේ වචනයේ ඉටු වීමක් බව එලන් වයිට් වාර්තා කළාය. එම ප්‍රස්ථාරය ලෙවි කථාව විසිහයහි "සත් වරක්" යනුවෙන් දක්වන දීර්ඝතම අනාවැකි කාල පරිච්ඡේදය ද නිරූපණය කළේය.

"භායි නිකල්ස් විසින් සටහන ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ කාර්යය තුළ දෙවියන් වහන්සේ සිටි බව මම දුටුවෙමි. මෙම සටහන පිළිබඳ අනාවැකියක් බයිබලයේ තිබෙන බව මම දුටුවෙමි; තවද, මෙම සටහන දෙවියන්වහන්සේගේ ජනනාව සඳහා නියම කර තිබේ නම්, එය එක් අයෙකුට ප්‍රමාණවත් නම්, තවත් අයෙකුටද එසේමය; එක් අයෙකුට විශාල පරිමාණයකින් අලුත් සටහනක් ඇඳිය යුතු වූයේ නම්, සියල්ලෝම එය එතරම්ම අවශ්‍ය කරති." Manuscript Releases, volume 13, 359.

මිලේරනයන් "බයිබලයේ දෘශ්‍යමාන කරනු ලැබූ දීර්ඝතම සහ අවසාන අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදය ඉක්මනින් අවසන් වීමට යයි" යන කාරණය ප්‍රකාශ කළහ යන Sister White ගේ සඳහන නිවැරදි යැයි කියා සිටීම යුක්තිසංගත ය, මන්ද ඔවුන් එසේ කළ බැවිනි. "දීර්ඝතම" "අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදය" දෙදහස් තුන්සිය වසර යැයි කියා සිටීම Sister White ගේ සාක්ෂිය එයටම විරුද්ධවද, ඓතිහාසික වාර්තාවට විරුද්ධවද හරවයි. එම ප්‍රබන්ධය විශ්වාස කිරීම යනු බොරුවක් විශ්වාස කිරීමය; අවසාන දවස්වල බොරුවක් විශ්වාස කිරීමට තෝරාගන්නෝ එසේ කරන්නේ සත්‍යයට ප්‍රේම නොකරන බැවිනි.

කු රු සි යේ වේ දනාව මැදි න් ගමන් කි රි ම සඳහා යේ සු ස් වහන් සේ දේ වී යම් වර් ගයකි න් ආශ් වර් යමන් ලෙස තමන් වම ආරක් ෂි ත කරගත් තේ නැත. වහන් සේ දේ වී ය වේ දනාවකි න් , උන් වහන් සේ ගේ මැවී මේ කි සි වෙකු ට නොහැකි ප්‍ර මාණයට වඩා අති ගය ඉක් මවූ ලෙස, පී ඩා වි න් දාහ. එහෙත් මනු ෂ්‍ය වර් ගයා උන් වහන් සේ ගේ රු පයෙන් මවන ලදී , තවද දේ ව ප්‍රේ රණය මනු ෂ්‍ය යා උන් වහන් සේ ජයගත් පරි දි ම ජයගත යු තු බව හදු න් වා දෙයි . ක්‍රි ස් තු ස් ව කු රු සි යේ වේ දනාව දරාසි ටි මට හැකි කළේ , උන් වහන් සේ සතු වූ , මනු ෂ්‍ය

සතු වූ , එක් ගුණාංගයකි .

අපගේ ඇදහිල්ලේ ආරම්භකයාද සම්පූර්ණකරුද වන යේසුස් දෙස බලමු;
උන්වහන්සේ තමන් ඉදිරියේ තබා තිබූ ප්‍රීතිය නිසා ලජ්ජාව නොසලකා කුරුසිය
දරාගෙන, දෙවියන්වහන්සේගේ සිංහාසනයේ දකුණු පැත්තෙහි අසුන්ගෙන සිටින
සේක. හෙබ්‍රෙව් 12:1.

යේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ දුක්වීම් දරාගත්තේ, තමන් ඉදිරියේ තැබූ අරමුණක් තිබූ
බැවිනි; අපද උන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් මැවී ඇති බැවින්, අරමුණු මගින් ප්‍රේරණය
ලබන සත්ත්වයන් වෙමු. එය අපගේ සැලසුමේම කොටසකි. ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයේ
මූලධර්මික පදනම් අවබෝධ කරගැනීම වැදගත් නොවන දෙයක් යයි අපව විශ්වාස
කිරීමට නංවා ඇත්නම්, ඒ දෙයම කිරීමට අපට කිසිදු ප්‍රේරණයක් නොලැබෙනු ඇත.
ලාභදිකීය තත්ත්වය ජයගැනීමට ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් උද්දීපනය කළ හැකි එකම
දේවික ප්‍රේරණය වන්නේ සත්‍යයට ඇති ප්‍රේමයයි. සත්‍යයට ඇති ඒ ප්‍රේමය, අපගේ
කැසෙන කන් සන්සුන් කිරීමට නිර්මාණය කර ඇති පහසු චාරිත්‍ර හා සම්ප්‍රදායන්
ලැබිය හැකි වීම මගින් පරීක්ෂා කරනු ලබනු ඇත. අපගේ ලාභදිකීය සුවපහසුව තුළ,
අප විසින්ම සත්‍යය අවබෝධ කරගැනීමට කිසිදු ආශාවක් නොමැති නම්, අපි නැසී
යන්නෙමු. අද ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදය සිටින ස්ථානය මෙයයි.

දානියෙල් යනු, අවසාන දිනවල දේවජනතාව අනාවැකි වචනය තුළින් හැත්තෑ අවුරුදු
වහල්භාවය සහ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයක අනාවැකිය අතර ඇති සම්බන්ධතාවය
අවබෝධ කරගැනීමට සොයමින් සිටින අයගේ ආදර්ශයකි. අවුරුදු දෙදහස්
තුන්සියයක අනාවැකිය දිගුතම සහ අවසාන අනාවැකි කාලපරිච්ඡේදය ලෙස
හඳුනාගැනීම යනු අද්වෙන්තිවාදයේ මූලික සත්‍යයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් වන අතර, ඒ
සමගම අනාවැකියේ ආත්මයේ අධිකාරියද ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි. මිලරයිට්වරු දිගුතම
සහ අවසාන අනාවැකි කාලපරිච්ඡේදය ඉදිරිපත් කළ විට, එය අවුරුදු දෙදහස්
තුන්සියය වූ බව පවසන්නේ නම්, එය ඉතිහාස චාරිතාව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමකි.

“අනාගතය සම්බන්ධයෙන් අපට භය වීමට කිසිවක් නැත; එසේ වන්නේ
ස්වාමින්වහන්සේ අපව නායකත්වය දීගෙන ආ මාර්ගයද, අපගේ අතීත ඉතිහාසය
තුළ උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීමද අප විසින් අමතක කළහොත් පමණි.” Life
Sketches, 196.

“මරෙහ්” සහ “බාසෝන්” යන දර්ශන දෙකම දානියෙල්ට අවබෝධ කරදීමට ගාබ්‍රියෙල්
පැමිණියේය; එසේම, ඒ දෙක අතර ප්‍රකාශිතවම අනාවැකිමය සම්බන්ධතාවයක්
තිබුණද, දර්ශන දෙක මතසින් වෙන් කොට සලකා බලන ලෙස ඔහු දානියෙල්ට
උපදෙස් දුන්නේය. එම දර්ශනය තුළ සත්වන සහ අටවන පරිච්ඡේදවල ඇති බයිබලීය
අනාවැකිවල රාජ්‍යයන් ඇතුළත් වූ අතර, ඒවා දෙවන පරිච්ඡේදයේ එම රාජ්‍යයන්ම
නැවතත් සහ විස්තාරයෙන් ප්‍රකාශ කළ එකක් විය. එහි ඇතුළත් තොරතුරු අතර, එක්
දර්ශනයක් දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානයන් ජනතාවන් පාදනලයට නෙළා දැමීම
ලෙස නිරූපණය කළ, එසේම අනෙක් දර්ශනය ජනතාවන් ශුද්ධස්ථානයන්
ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීමේ ක්‍රියාව ලෙස නිරූපණය කළ ස්වර්ගීය සංවාදයද ඇතුළත් විය.

ගාබ්‍රියෙල් වි සි ත් අවසානයේ මි ලරයි ට වරු න් වි සි ත් ප්‍ර කාශ කරන ලද පණි
හාදය බවට පත් වූ අර් එකථනය ඉදි රි පත් කළ වි ට, එහි අර් එකථනය මානසි ක

වශයෙන් වෙන් කර තැබී මට දෙන ලද ආඥාව ඉටු කරන අය වී සි න් සැලකි ල් ලට ගත යුතු වූ , එම දර් ගත දෙක අතර පැවති සම්බන්ධතාවයක් නි බුණි . එම වෙනස් එකක් නි රු පණය වන් නේ "නී රණය කරන ලද" ලෙසම පරි වර් තනය කර ඇති වචන දෙක මගි නි .

ඔබගේ ජනතාව පිටද ඔබගේ ශුද්ධ නගරය පිටද සති හැත්තාවක් නියම කරනු ලැබ ඇත; එය අක්‍රමිකතාව අවසන් කිරීමටත්, පාපයන්ට අත්තයක් කිරීමටත්, අපරාධය සඳහා ප්‍රායශ්චිත්තය කිරීමටත්, සදාකාල ධර්මිෂ්ඨකම ගෙන ඒමටත්, දර්ශනයන් අනාවැකියන් මුද්‍රා තැබීමටත්, අනිශුද්ධස්ථානය ආලේප කිරීමටත් ය. එබැවින් දැනගෙන තේරුම්ගන්න: යෙරුසලම ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීමටත් ගොඩනැගීමටත් අණ නික්ම යාමේ සිට අභිෂේකලත් ප්‍රධානියා වන මෙසියස් දක්වා සති හතක්ද, සැට දෙකක් සතිද ඇත; විටියද පවුරද නැවත ගොඩනැගෙන්නේ ය, එසේ වන්නේ කලබලකාරී කාලවලදී ය. තවද සැට දෙකක් සතිවලට පසු මෙසියස් කපා දමනු ලබන්නේ ය, නමුත් තමන් සඳහා නොවේ; පැමිණෙන්නාවූ ප්‍රධානියාගේ ජනතාව නගරයන් ශුද්ධස්ථානයන් විනාශ කරනු ඇත; එහි අවසානය ජලගැල්මක් සමඟ වන්නේ ය, යුද්ධයේ අවසානය දක්වා විනාශයන් නියම කරනු ලැබ ඇත. තවද ඔහු එක් සතියක් සඳහා බොහෝ දෙනා සමඟ ගිවිසුම ස්ථිර කරනු ඇත; සතියේ මැදදී ඔහු යාගයන් පූජාවන් නවතා දමනු ඇත; තවද අභක්තියන්ගේ පැතිරීම නිසා ඔහු එය විනාශයට පත් කරනු ඇත, අවසාන පූර්ණත්වය දක්වාත්, නියම කරනු ලැබූ දෙය එම විනාශවූ දේ පිට වගුරුවනු ලබන තුරුත්. දානියෙල් 9:24-27.

සති හැත්තාවක් (අවුරුදු භාරසිය අනුවක්) ජනතාව හා ශුද්ධ නගරය පිට තීරණය කරනු ලැබ ඇත. "තීරණය කරනු ලැබ" යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇති වචනයේ අර්ථය "කපා වෙන් කරනු ලැබ" යන්න වන අතර, එම වචනය යුදෙව්වරුන් හා යෙරුසලම සඳහා වූ කාල පරිච්ඡේදයක් හෝ පරීක්ෂණ කාලයක් ද හඳුන්වා දෙයි. එය යෙරුසලමේ විනාශයන් අවුරුදු හැත්තැක දාසභාවයන් ඇති කළ කැරළිගැසීමේ කාලය ද නිරූපණය කළේය. එවිට එම අවුරුදු භාරසිය අනුව "තීරණය කරනු ලැබීය", තුන්වන ආඥාවෙන් ආරම්භ වෙමින්. කැරළිගැසීමේ පළමු අවුරුදු භාරසිය අනුව, නෙබුකද්නෙශර්ගේ ආක්‍රමණ තුනත්, යෙරුසලමේ අවසාන විනාශයත්, සැබෑ ඉග්‍රායෙලය සැබෑ බාබිලෝනයෙහි අවුරුදු හැත්තැක විසිරවීමක් හා දාසභාවයකට පත්වීමත් උදා කළේය.

පළමු ආඥාව වහල්භාවයේ අවසානයන් යෙරුසලම නැවත ගොඩනැගීමේ කාර්යයේ ආරම්භයත් සලකුණු කළේය. නෙවන ආඥාව දෙදහස් තුන්සිය වසරවල ආරම්භය සලකුණු කළේය. පළමු දූතයාගේ පැමිණීම ආත්මික බබිලෝනියේදී ආත්මික ඉග්‍රායෙල් දොළොස්සිය හැට වසරක් පුරා පැවති වහල්භාවයේ අවසානය සලකුණු කළ අතර, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මිලර්වාදීන් භාවිතා කරමින් වහල්භාවයෙන් පිටතට පැමිණ ආත්මික මාලිගාවක් පිහිටුවූ හතළිස් හය වසරක කාලපරිච්ඡේදයක ආරම්භයද එය සලකුණු කළේය.

වි සි හයවන සහ වි සි හත් වන පදවල "නි යම කරන ලද් දේ " යනු වෙන් දෙවරක් පරි වර් තනය කර ඇති වචනය "charats" වන අතර, එහි අර්ථය "තු වාල කි රී ම" සහ "ආප්තාවක් " යන් නයි . පළමු කෝපකලකි රී මේ අවසානයේ දී පාප් පධි කාරයට

මාරාන් නි ක "තු වාලයක් " ලැබෙන බව ප්‍ර කාශනාන් මකව "නි යම කර" නි බු ණි . දා
එකොළොස් වන අයියායයේ නි ස් හයවන පදයේ ද දානි යෙල් භාවි තා කරන් නේ
වචනයමය.

තවද රාජයා තම කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කරන්නේය; ඔහු තමන් උසස්කර
ගන්නේය, සියලු දෙව්වරුන්ට වඩා තමන් මහත්කර ගන්නේය, දෙවියන්ගේ
දෙවියන්ට විරුද්ධව ආශ්චර්යවත් දේවල් කියන්නේය, කෝපය සම්පූර්ණ වන තෙක්
සාර්ථක වන්නේය; මක්නිසාද නියම කරනු ලැබූ දෙය සිදු වන්නේය. දානියෙල් 11:36.

නිස් හයවන පදයේ "රජු" යනු පාප්පදවියයි. 1798 දක්වා, එය මාරාන්තික පීඩාව ලැබූ
කල තෙක්, පාප්පදවිය සාර්ථක වීමට නියමිතව තිබුණි. එවිට පළමු "උද්වේගය"
"සම්පූර්ණ කරනු" ලැබීමට තිබුණේය, මක්නිසාද එම "උද්වේගය" "නියම කර"
("අණකර") "සිදු කරනු" ලැබීමට තිබුණි. ක්‍රි.පූ. 723 දී ආරම්භ වී 1798 දී අවසන් වූ
ඉශ්‍රායෙල්හි උතුරු රාජ්‍යයට විරුද්ධ පළමු උද්වේගයේ අවසානයේ, පාප්පදවිය
"මාරාන්තික පීඩාවක්" ලැබීය. "නියම කර" යන වචනයේ අර්ථය "පීඩාව" යන්නයි.

ඒ මාගයාගේ නිස්වලින් එකක් මරණයට පත් වූවාක් මෙන් තුවාල ලැබූ බව මම
දුටුවෙමි; එහි මාරාන්තික තුවාලය සුවවිය; එවිට මුළු ලෝකය මාගයා පසුපස
විස්මයෙන් ගමන් කළේය. එළිදරව් 13:3.

මිලරයිට්වරුන්ගේ අනාවැකිමය රාමුව පදනම් වී තිබුණේ ප්‍රථමයෙන් ආගම්භාවිතාවද
අනතුරුව පාප්වාදයද යන විනාශකාරී බල දෙක මතය. දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ
දහතුන්වන වගන්තියේ "වාසෝන්" දර්ශනයෙන් නිරූපිත පරිදි, එම බල දෙක
ශුද්ධස්ථානය හා සෙනඟ පාගා දමනු ඇතැයි ඔවුහු අවබෝධ කරගෙන සිටියහ.

එවිට එක් ශුද්ධවරයෙක් කථා කරනු මම ඇසිමි; තවත් ශුද්ධවරයෙක් කථා කළ එම
ශුද්ධවරයාට මෙසේ කීවේය: දෙෙනික පූජාව පිළිබඳ දර්ශනයද, විනාශය ගෙන එන
අපරාධයද, ශුද්ධස්ථානයත් සේනාවත් පාදනලයේ මර්දනය කරනු ලබන ලෙස
පවරා දෙනු ලබන්නේ කොපමණ කාලයක් ද? දානියෙල් 8:13.

පාප්පිය පාළුවට පත්කරන බලය විසින් අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැටක් පුරා
ශුද්ධස්ථානයත් සේනාවත් පාගාදැමිය යුතු විය.

එහෙත් දේවමාළිගාවෙන් පිටත ඇති අංගණය අත්හැර දමන්න, එය මැන
නොබලන්න; මන්ද එය අන්‍යජාතිකයන්ට දී ඇත. තවද ඔවුන් ශුද්ධ නගරය මාස
හතළිස් දෙකක් පාගා දමනු ඇත. තවද මම මාගේ සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනාට බලය
දෙනෙමි; ඔවුහු ගෝණිකව ඇඳගෙන දවස් එක් දහස් දෙසිය හැටක් අනාවැකි
කියනු ඇත. එළිදරව් 11:2, 3.

1798 දී පළමු කෝපකාලය අවසන් වූ විට, අනාවැකි ය පාප් න් වය "තු වාල" කි රී මට
කර නි බු ණි . දානි යෙල් නවවන පරි ච් ඡේ දයේ , එම නි යම කි රී ම අවසාන පද දෙ
නි රු පණය කර ඇත; එම පදවල "නි යම කර" ලෙස දෙවරක් පරි වර් තනය කර ඇති
වචනය "chazon" දර් ශනය සමඟ සම් බන් ධ වන අතර, වි සි හතරවන පදයේ "නි යම කර"
ලෙස පරි වර් තනය කර ඇති වචනය වෙනස් හෙබ්‍රෙ වි වචනයක් වන අතර එය "mareh"
දර් ශනය සමඟ සම් බන් ධ වේ . අවසාන දි නවල දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාව
නි යෝජනය කරන දානි යෙල් , ගාව්‍රි යෙල් ඔහු ට මානසි කව වෙන් කර ගැනී මට පැවසූ

එම දර්ශන දෙක අතර ඇති සම්බන්ධතාවය අවබෝධ කරගැනීමට උත්සාහ කරමින් සිටියේ ය.

අපි මෙම විෂයය ඊළඟ ලිපියේදී නවදුරටත් ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

"දෙවියන්වහන්සේ අපට නව පණිවිඩයක් දෙන සේක නොවේ. 1843 සහ 1844 වර්ෂවලදී අනෙකුත් සභාවලින් අපව පිටතට ගෙන ආ පණිවිඩය අප විසින් ප්‍රකාශ කළ යුතුය." Review and Herald, January 19, 1905.